

Altijd frisch en opgewekt ontwaken!

Niet alle vrouwen zijn zoo gelukkig! Hoeveel zijn er niet, die 's morgens bij het opstaan het gevoel hebben of ze veel vermoeder zijn dan bij het naar bed gaan? Ze hebben draainissen, en daarop volgt gewoonlijk een onverdraaglijke hoofdpijn, die soms heel den dag aanhoudt. Is dit ook uw geval, Mevrouw? Maar daar kunt U gemakkelijk aan verhelpen! Neem vlug een poeder van "HET WIT KRUIS", en blijft nog een kwartiertje rustig te bed. Daarna zult U zich heerlijk frisch en verlicht voelen, en in staat zijn uw dagelijksche bezigheden te beginnen.

"HET WIT KRUIS" verjaagt de pijn, en versterkt razendhardt het organisme

HET WIT KRUIS

het kruis over de pijn

POEDERS TABLETTEN CACHETS

DE DOOS VAN 24 POEDERS 11 FR. IN HARD-CELLOPHAN-KOKER IN ALUMINIUM-KOKER
DE PROEFDOS VAN 8 POEDERS 4 FR. 24 TABLETTEN 11 FR. 12 CACHETS 6 FR.
DE FAMILIEDOS VAN 48 POEDERS 20 FR.

IN ALLE APOTHEKEN - LABORATORIA TUYPENS, ST. NIKLAAS, WAAS

HOOFDPIJN EN DRAAINISSEN • VERMOEDHEID EN ZENUWINZINKING • PUNLIJKE MAANDSTONDEN • GRIEP • RHEUMATISCHE PUNEN

'N ANDERE VOORSTELLING - DEZELFDE SAMENSTELLING

Voor uwe Drukwerken,

FAKTUREN, ENVELOPPEN, ADRES- & VISIETKAARTEN, PROGRAMMAS, WISSELS, MANDATEN, CATALOGEN, MENUS, BRIEFHOOFDEN, BEDANKINGSKAARTEN, DOODSBRIEVEN & DOODSBEELDEKENS, enz. enz.

AFFICHEN VOOR FEESTELIJKHEDEN

VERKOOPINGEN en andere, en vaders ALLE drukwerken, —

wendt U in volle vertrouwen tot de van oude gekende drukkerij —

COLLÉE, N. M.

STEENDERPOORT,

TEL. 12 TONGEREN

Uitkraksel voorgeschreven d. d. wet

Luidens vonnis gedragen bij verstek door de Burgerlijke Rechtbank van eersten aanleg van het Arrondissement TONGEREN, den 27 Mei 1938 werd dame MARIS ANNA-MARIA-CATHARINA, huishoudster, echtgeroote van den Heer URLINGS CASIMIR HUBERTUS-MARIE, wonende met haar echtgenoot, gescheiden van goederen verklaard van haar echtgenoot, de Heer URLINGS CASIMIR HUBERTUS-MARIE, wonende te EYSDEN, Scheidingstraat, Nr. 22.

Voor uitkraksel: de advocaat van aanlegster Jos. ABEELS, 18 Oogstraan, 11, Tongeren.

MENGELWERK VAN DE POSTRIJDER

— 43 —

DE NOODLOTTIGE GELIJKENIS

door Charles GARVICH.

XXXII

HET STRALEND ONTWAKEN.

Flora ontwaakte den volgenden morgen, na een slapeloos nacht, met een vreemd gevoel van smart en vreugde. Zij had hem gezien, gesproken, en weer verloren. Hij was voor altijd heengegaan en zou nu spoorloos met Lady Blanche trouwen. Dat was haar smart. Maar hij hield nog van haar; hij had haar niet bedrogen; dat troostte haar en vervulde haar met een vreemde blijde pijn.

Hij vertoefde echter in Florence; en zij kende hem genoeg om te weten, dat hij haar niet zonder meer zou opgeven. Zij moest de zware beproeving ontvluchten; zij moest Florence nog diezelfde morgen verlaten; zij mocht niet de oorzaak worden, dat hij zijn woord tegenover Lady Blanche brak.

Bleek maar toch met een glans van vreugde in haar oogen begaf zij zich naar Mrs. Binaldi's kamer, om haar te vragen, of zij voor een dag of twee naar buiten mocht. Bruce zou wel niet lang meer in Florence blijven.

En zoo gebeurde het, dat zij enkele uren later met een dienstdiener in een rijtuig naar buiten reed. Langzaam trok het paard het wagentje tegen de stille opvoertwegen op; de koetsier zat op den

SEMOIS L. Pierlet-Sierret

Allé-sur-Semois.

N° 2 SPECIAAL extra zout, 26 fr. de kg. N° 4 SPECIAAL voor liefhebbers, 32 fr. de kg. tegen terugbetaling per 2 kg. — Per 4 1/2 - 1 fr. minder per kg. — Fijne, middelmatige en grove snede.

Stude van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

De Notaris PAUL NEVEN te Tongeren zal op Dinsdag 7 Juni 1938, om 3 u. namiddag te TONGEREN ter herberg van Mme wed. LESTELLIER FRANSEN, aan de brug van den IJserenweg, Kleine Statiestraat, Openbaarlijk en publiek ten meestbiedende verkoopen:

Gemeente SLUIZEN a/Joker

EEN BOUWLAND

groot 38 aren 20 centiares (9 04 1/2) gelegen « In het Kuilenveld » gekadastréerd sectie A nummers 78 en 77; reinnende MM. L'HOÛT-ROE wa lsdooor, Smet-Martin Pieter, Buntinx-Vaes Jean Jaak, Notelaars-Detreme Godfr. en kinderen en Ulrix-Grand'Orge Jan-Pieter en kinderen.

In pacht bij Madame wed. Mathieu Branca Vaes van Sluizen. Los en vrij van lasten. Voor inlichtingen sich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris PAUL NEVEN.

Koopt een RIJWIEL-TANDEM-RIJWIELER met namn, in een Huis van vertrouwen VAN HAUVAERT. Vraagt kosteloos catalogo, 32, Boulevard Baudouin, Brussel.

Stude van Mter Aug. VAN ORMELINGEN notaris te Tongeren.

Uit ter hand te koop. GEMEENTE SLUIZE OP JEKER

HUIS met Stallen & Weide

groot in het geheel 1 hect 42 aren, toebehoorende aan M. Boden-Bellefontaine, te Sluize.

Kantoor van Mter René DELVIGNE notaris te Tongeren

Kapitalen te bekomen

aan uiterst voordelige voorwaarden vanaf 4,55 ten honderd, ter sta die van den notaris DELVIGNE. Lui kersteeuw, 12, Tongeren.

JONGENS EN MEISJES
die eene GOEDE plaats verlangen voor Stad of Dorp, wendt U in volle vertrouwen tot
Lambert JANS-DUBAERT
PLAATSBEZORGER (PLACIER)
ST-TRUIDERSTRAAT, 33, TONGEREN
Goede plaatsen. — Tel. 293.

geen woord meer!

Hij trok haar arm door den zijnen en wandelde met haar naar een groepje boommen waar de nieuwsgierige blikken van den koetsier en het meisje hem niet meer konden volgen.

— Dus ge wildet me ontvluchten? vroeg hij opgewonden, maar zijn oogen straalden van peluk. Was dat nu wel, zoals het hoort? O, lieveling, hoe kan ik u zeggen, wat ik u te zeggen heb! Mijn hart loopt over van vreugde...

— Bruce!
— Ja, ik ben zoo gelukkig, dat ik geen rust kan vinden om kalm met u te spreken. Flora, sinds ik u gisterenavond heb gesproken, is alles duidelijk geworden. Kijk, hij haalde een kaart uit zijn zak te voorschijn en wilde haar deen laten zien. Maar tegelijk veranderde hij van gedachten. Neen, nog een oogenblikje, onderbrak hij zich. Flora, zijt ge er heel zeker van, dat ge den middag op Ballytoe mij, en niet een ander hebt gezien?

Zij sloeg haar blikken naar O. Bruce, waarom vraagt ge me dit? Waarom laat ge die vragen niet rusten?
— Weet ge, eker, dat ge me zoudt herkennen? vroeg hij met een raadselachtig glimlachje. Kijk eens goed, is dit de man, dien ge aan Lady Blanche's voeten hebt gezien? Tegelijk liet hij haar de kaart zien.

Met een langzame, aarzende beweging strekte zij haar hand uit en bekeek de foto. Het was het portret van Oscar Raymond dat Lord Norman tuschen de papieren in zijn koffer had gevonden.

— Ja... hij is het! Maar, maar... dat zijt gij niet, Bruce! riep zij verward en verschrinkt uit.

— Neen, antwoordde hij ernstig; ik ben het niet. Zie aan den achterkant; daar kunt ge lezen, wie het wel is. Flora. Het is het portret van iemand die zich openlijk voor mij uitgaaf. Hij had er zijn bedelinten mee. Zie naar zijn naam, als 's u bleek.

Flora keerde de kaart om.

— Voor Lord Norman, van Oscar Raymond, las zij.

Het begon naar te duizelen; zij dreigde te vallen, maar Bruce sloeg zijn arm om haar heen en hield haar staande.

— Begrijpt ge het nu, lieveling? vroeg hij eindelijk, toen zij weer een weinig tot zichzelf was gekomen. Na is alles u duidelijk, nietwaar? En haastig vertelde hij haar de heele geschiedenis.

— Ik heb dit gisterenavond van hun eigen lippen vernomen. Eer ding is me alleen nog niet duidelijk. Waarom zou Raymond zoo plotseling wroeging hebben gekregen?

— Zal ik het u zeggen, Bruce? fluisterde Flora. En oen, met haar hand op zijn schouder, gaf zij hem de laatste opheldering.

— Lieveling, dus dan zijt gij het, die ons beiden heet gered! Als hij u niet had ontmoet, dan rouden w. j. nog... O, ik moet er niet aan denken. O, lieveling, mijn Flora! Laat ons den heren danken voor dit groote, onverdiende geluk. Over enkele dagen scuden wij het voorgoed verloren hebben; dan zou ons een afgroind hebben geschieden, dien lieven de dood had kunnen overbruggen... en nu, nu kan alsien de dood ons scheiden! Met een kreet van vreugde omhield hij haar.

Zijn arm om haar midde; geslagen, wandelde zij door het bosch; haar hoofd rustte op zijn schouder, en in haar oogen stonden tranen van vreugde. Deze stroom van licht na het diepste donker van eenzaam verlatenheid was zoo pletselend gekomen, dat zij slechts schreien kon van blijdschap. Was het waar? Was het werkelijk waar?

Talken, opnieuw begon Bruce weer te spreken over hetgeen gebeurde en thans geleden was. En telkens opnieuw stond hij stil om naar in de oogen te zien, om haar te kussen, om haar swijgend en verward aan te staren, als kon ook hij niet begrijpen, dat dit wonder van geluk werkelijkheid was. Dan keerde en het weder...

je waren zij heelmaal vergeten, maar deze twee berustten al spoedig in hun toestand; de koetsier trok zijn paard in de schaduw, strekte zich uit op het gras en lag wedra te slapen. En het meisje plukte bloemen om haar signorina als te terugkamen, met een boekje te versassen.

— Bruce, liefste, we moeten gaan, zegde Flora eindelijk, en ze keek blözend op haar psichologe. Ik... ik was heelmaal vergeten... Het is net, of we pas enkele minuten hier zijn, en we zijn al urea weg geweest. We moeten verder, naar Felago.

— Naar Felago? vroeg hij, glimlachend haar haeren streelend. Waarom gaat ge nu niet met me terug naar Florence? Ge hebt uw vrijen dag nu niet meer nodig — binnenkort krijgt ge voorgoed vrij!

Bovendien, hoe moet ik in Florence komen, als gij me niet meeneemt? Mijn paard is immers vandoor.

— Oeh, dat was ik heelmaal vergeten! Natuurlijk gaan we samen terug!

Ongesavmd wandelden zij; naar het rijtuigje terug, maar Marie, het meisje, had alles reeds lang begrepen.

— O, signorita, fluisterde zij toen Flora, stralend van geluk, in het rijtuigje stapte. Is die signor uw verloofde? Wat een knappe, voorname mijnheer?

Het was een verrukkelijke rit, deze terugtocht naar Florence, en hoewel Bruce en Flora slechts weinige woorden met elkander wisselden, spraken hun gelukkige blikken boekdelen...